

Umhvørvis- og vinnumálaráðið

Dagfesting: 08.09.22
Mál nr.: 22/16183
Málsviðgjört: HI
Ummælistíð: Skrivið frá/til
Eftirkannað: Lögartænastan dagfestir

Uppskot til Løgtingsslóglógin um pant á ílötum til drykkjuvørur og matvørur

Íløt fevnd av løgtingsslóglógin

§ 1. Henda løgtingsslógin fevnir um pant á ílötum til drykkjuvørur og matvørur.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin ásetur næri reglur um, hvørji íløt til hvørjar úrdráttir eru fevnd av stk. 1, og í hvønn mun sölustøð og góðkendar móttøkur hava skyldu og rætt at taka ímóti og fáa heintað íløt, sum eru fevnd av løgtingsslóglógin um innflutning og sølu av rúsdrekka.

Loyvi

§ 2. Áðrenn ein framleiðari ella innflytari kann selja ella á annan hátt avhenda íløt, fevnd av § 1, skal hann hava fingið loyvi frá landsstýrismanninum og hava skráseitt íløtini sambært stk. 2.

Stk. 2. Í umsóknini um loyvi skal upplýsast slag av úrdrátti, slag av ílati, mynd av ílati og striukota á ílati og hvussu framleiðarin ella innflytarin hefur tryggjað sær, at íløtini verða endurnýtt ella endurvunnin.

Landsstýrismaðurin kann biðja um fleiri upplýsingar, enn tær nevndu.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin útgreinar í loyvinum skyldur til endurnýtslu, endurvinning og skrásetingar, sum framleiðarin ella innflytarin skal gera í sambandi við pant, sølu og móttøku av ílötum, og í hvønn mun hesar skulu latast landsstýrismanninum. Landsstýrismaðurin kann áseta fleiri skyldur, enn tær nevndu.

Stk. 4. Verða skyldurnar í loyvinum brotnar, kann loyvið verða tikið aftur, eins og framleiðarin ella innflytarin kann fáa bann fyri at selja íløt, fevnd av § 1.

Stk. 5. Framleiðarin ella innflytarin hefur skyldu at syrgja fyri, at íløt, fevnd av § 1, sum hann hefur selt ella avhendað, regluliga verða heintað hjá góðkendum móttøkum og sölustøðum, fevnd av móttøkuskyllduni eftir § 3, stk. 1, og send til endurnýtslu ella endurvinning sambært loyvinum í stk. 3.

Móttøkuskyllda

§ 3. Sølustøð, sum selja íløt, fevnd av § 1, og góðkendar móttøkur, skulu taka ímóti øllum íløtum fevndum av § 1.

Stk. 2. Sølustøð, sum hava góðkenda avtalu, sambært § 4, stk. 1-2, við góðkenda móttøku, ella við sølustað, sum hefur góðkend høli at taka ímóti íløtum fyri onnur sambært § 4, stk. 3, eru ikki fevnd av móttøkuskylduni eftir stk. 1.

Stk. 3. Rúsdrekkasøla Landsins, hissinis sølustøð og sølustøð hjá bryggjaríum, sum sambært løgtingslög um matstovuvirksemi og gistingarhúsvirksemi hava loyvi at selja og lata egna framleiðslu av øli, hava einans skyldu at taka ímóti íløtum fevndum av § 1, sum tey sjálv selja.

Avtala um móttøku og góðkenning

§ 4. Eitt sølustað kann gera avtalu við góðkenda móttøku ella sølustað við góðkendum høli sambært stk. 3 um at taka ímóti øllum íløtum fevndum av § 1 fyri seg. Sølustað við góðkendum høli sambært stk. 3 kann ikki gera avtalu við annað sølustað við góðkendum høli ella góðkenda móttøku um at taka ímóti íløtum fyri seg. Sølustaðið, sum er undantikið móttøkuskyldu sambært § 3, stk. 2, skal á sjönligum stað kunngera, hvønn avtala er gjørd við.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin skal góðkenna eina avtalu sambært stk. 1 til tess at tryggja, at umstøðurnar at fáa pantáløgd fløt til høldar ikki versna.

Stk. 3. Eitt sølustað skal hava sítt høli til móttøku av íløtum góðkent frá landsstýrismanninum fyri at kunna gera avtalu um at taka ímóti íløtum fyri onnur sølustøð, sbr. stk. 1, og ein móttøka skal hava góðkenning frá Landsstýrismanninum fyri at verða fevnd av skyldum og rættindum sambært hesi løgtingslögini. Ein góðkend móttøka er eitt høli til móttøku av íløtum fevndum av § 1, sum ikki er knýtt at einum sølustaði.

Landsstýrismaðurin ásetur í góðkenningini minstukrøv til hølir, útbúnað og reinføri.

Stk. 4. Sølustað við góðkendum høli sambært stk. 3 skal taka ímóti íløtum í

allari upplatingartíðini, og góðkend móttøka skal taka ímóti íløtum minst 35 tímar um vikuna.

Rindan av panti

§ 5. Framleiðrarar, innflytarar, sølustøð og góðkendar móttøkur skulu rinda pant, tá ið tikið verður ímóti íløtum fevndum av § 1.

Stk. 2. Landsstýrismaðurin ásetur í kunngerð virðið á pantinum, sum skal rindast sambært stk. 1.

Stk. 3. Sølustøð skulu upplýsa pantvirðið sambært stk. 2, á íløtum fevndum av § 1, á prísskeltum, kvittanum og øðrum prísupplýsingum.

Eftirlit og gjald

§ 6. Landsstýrismaðurin hevur eftirlit við, at løgtingslógin og reglur, ásettar við heimild í løgtingslögini, verða hildnar. Landsstýrismaðurin kann krevja at fáa allar upplýsingar, sum krevjast til at útinna eftirlitið, útflyggjaðar frá innflytarum, framleiðarum, sølustøðum og góðkendum móttøkum.

Stk. 2. Fyri viðgerð og avgreiðslu av loyvum, skrásetingum og góðkenningum sambært § 2, stk. 1, og § 4, stk. 2-3, og eftirliti sambært stk. 1 verður gjald kravt. Loyvir og góðkenningar verða útflyggjað, tá ið goldið er.

Stk. 3. Landsstýrismaðurin ásetur nærrí reglur um gjaldið sambært stk. 2.

Kæra

§ 7. Landsstýrismaðurin kann áseta, at avgerðir sambært hesi løgtingslögini kunnu kærast til Føroya Kærustovn. Kærufreistin er fýra vikur frá degnum, tá ið kærarin hevur fingið fráboðan um avgerðina.

Revsing

§ 8. Brot á § 2, stk. 1, verða sektað, og hald verður lagt á ólógliga seldu vøruna. Brot á § 2, stk. 3 og 5, § 3, stk. 1 og 3, § 4,

stk. 1, 3 pkt., og stk. 3, og § 5, stk. 1 og 3, og § 6, stk. 1, 2. pkt., verða revsað við sekt.

Stk. 2. Reviábyrgd kann verða áløgd lögfrøðiligum persónum sambært reglunum í 5. kapitli í revsilóginni.

Stk. 3. Í reglum ásettu við heimild í lögtingslóginni kann verða ásett, at brot á reglurnar ella treytir, ásettarsambært reglunum, verður revsað við sekt.

Gildiskoma

§ 9. Henda lögtingslógin kemur í gildi XX XX, og samstundis fer úr gildi lögtingslög nr. 73 frá 10. maí 1994 um íløt til øl, mineralvatn og lidnar leskidrykkir.

Kapittul 1. Almennar viðmerkingar

1.1. Orsakir til uppskotið

Tað er í ávísan mun ein avbjóðing hjá borgarum at sleppa av við sínar pantáløgdu fløskur og dósir og at fáa pantið aftur.

Orsókin til hetta er, at tað við tíðini eru komin alt fleiri sløg av pantáløgdum íløtum við drykkjuvørum, og at handlar, sum *ikki* selja ávíð íløt frá ávísum innflytarum ella føroyiskum framleiðarum, ikki hava skyldu at taka ímóti hesum íløtum og at rinda kundanum pantið aftur. Tað sama er galddandi, um handilin selur slagið av ílati, sum kundin kemur við, men vøran stavar frá øðrum innflytara ella framleiðara enn tí, sum handilin keypir frá.

Kundin má sostatt aftur í sama handil ella finna ein annan handil, sum selur somu vøru frá sama innflytara ella framleiðara fyrir at sleppa av við tað pantálagda ílatið. Tað er ikki altíð, at kundin veit ella minnist, hvar vøran varð keypt, ella hvør handil selur hvørja vøru frá hvørjum innflytara ella framleiðara.

1.2. Galddandi lóggáva

Umhvørvisstovan umsitar galddandi lögtingslög nr. 73 frá 10. maí 1994 um íløt til øl, mineralvatn og lidnar leskidrykkir og kunngerð nr. 54 frá 31. maí 2007 um íløt, úrdráttir og pant, sum seinast broytt við kunngerð nr. 39 frá 16. maí 2011.

Lógin fevnir um íløt úr glasi, plasti og metali til øl, mineralvatn og aðrar lidnar leskidrykkir.

Til at flyta inn drykkjuvørur í einnýtisíløtum krevst loyvi frá Umhvørvisstovuni, sum eisini fórir lista yvir loyvishavarar, sum hava fingið loyvi til at flyta inn og selja einnýtisíløt, og hvørjar drykkir, loyvishavarin hevur loyvi til at flyta inn og selja.

Tá pantáløgd íløt verða sold, skulu bæði framleiðarin, innflytarin og sölustaðið krevja inn pant. Á sama hátt skulu framleiðarin, innflytarin og sölustaðið endurrinda pant, tá ið nevndu íløt verða móttikin.

Innflytarar og framleiðarar hava ábyrgdina av, at móttikin íløt verða send til endurvinningar ella endurnýtslu.

Trupulleikin við galddandi lógið er, at handlar einans hava skyldu at endurrinda pant fyrir vørur, sum teir sjálvir selja, so kundin má aloftast í fleiri handlar fyrir at fáa pantið aftur.

Ein annar vansi við gallandi lóg er, at hon einans fevnir um ílöt til øl, mineralvatn og aðrar lidnar leskidrykkir. Rákið í londunum utan um okkum er, at meira tilfar skal fáast inn til endurvinnings við at panta ílöt til fleiri úrdráttir, t.d. djús, saft, smoothie og most.

1.3. Endamálið við uppskotinum

Hóvuðsendamálið við uppskotinum er at gera tað möguligt hjá viðskiftafólki at sleppa av við øll síní pantáløgdu ílöt á sama stað, og tí verður ásett sum útgangsstöði, at øll sölustöð, sum selja pantáløgd ílöt, hava skyldu til at taka ímóti øllum pantáløgdum ílötum og at rinda pant fyri tey.

Eitt annað endamál við uppskotinum er at fáa landsstýrismanninum heimild at áseta í kunngerð, hvørji ílöt við hvørjum innihaldi skulu verða pantáløgd. Ásett verður, at lógin fevnir um ílöt til drykkjuvørur og matvørur, og at landsstýrismáðurin nágreinar í kunngerð, júst hvørji ílöt við hvørjum innihaldi, lógin fevnir um. Á henda hátt verður lógin meira opin við atliti at, hvørji ílöt kunnu verða pantáløgd, og tað verður skjótari og smidligari at leggja ílöt afturat, tá ið tørvur er á tí.

1.4. Samandráttur av nýskipanini við uppskotinum

Tað nýggja við uppskotinum er, at øll, sum selja endaliga brúkaranum ílöt, fevnd av lógin, fáa, sum útgangsstöði, skyldu at taka ímóti øllum ílötum fevndum av lógin og rinda pant fyri tey. Hetta er ein avgerandi munur sammett við gallandi lóg, sum einans ásetur eina skyldu at taka ímóti og rinda pant fyri tað, sum handilin sjálvur selur.

Hendan víðkaða skyldan at taka ímóti og rinda pant kann vera tyngjandi fyri smærri sölustöð við avmarkaðum plássi, og tí loyvir uppskotið, at sölustöð kunnu gera avtal við onnur sölustöð við góðkendum hølum, og góðkendar móttókur um at taka ímóti fyri seg.

Ein mögulig avbjóðing við skylduni at taka ímóti og rinda pant fyri øll ílöt er, at framleiðrar og innflytarar, sum sambært uppskotinum hava ábyrgdina av, at tey tómu ílötini verða heintað hjá góðkendum móttókum og sölustöðum fevndum av móttókuskylduni eftir § 3, stk. 1, ikki kunnu vita, hvørji sölustöð og góðkendar móttókur hava teirra ílöt, men við möguleikanum at gera avtal sambært § 3, stk. 2, við onnur sölustöð við góðkendum hølum og góðkendum móttókum, verða móttókustöðini væntandi færri. Tí verður hesin trupulleikin helst avmarkaður.

Gallandi lög fevnir einans um ílöt til øl, mineralvatn og aðrar lidnar leskidrykkir. Rákið í londunum utan um okkum er, at meira tilfar skal fáast inn til endurvinnings. Hetta verður gjört við at panta ílöt til fleiri úrdráttir, m.a. djús, saft, smoothie og most. Við hesum uppskotinum verður avmarkingin til øl, mineralvatn og leskidrykkir strikað. Í staðin er uppskotið einans avmarkað til ílöt til drykkjuvørur og matvørur. Hetta gevur landsstýrismanninum storrri rásarúm at leggja pant á ílöt, tá ið tørvur er á tí.

1.5. Ummaeli og ummælisskjal

Uppskotið hefur verið til almenna hoyring á heimasíðuni hjá Umhvørvis- og vinnumálaráðnum í tíðarskeiðinum xx. xx-xx.xx 2022.

Uppskotið varð harumframt sent til hoyringar hjá ...

Inn komu hoyringarsvar ...

Kapittul 2. Avleiðingarnar av uppskotinum

2.1. Fíggjarligar avleiðingar fyrir land og kommunur

Lógaruppskotið verður ikki mett at hava fíggjarligar avleiðingar fyrir land og kommunur.

2.2. Umsitingarligar avleiðingar fyrir land og kommunur

Mett verður, at Umhvørvisstovan fær nakað av øktum arbeiði í byrjanini, tá ið avtalur og hølir skulu góðkennast sambært § 4. Talan er um eitt styttri skifti, og hetta verður fíggjað við gjøldum sambært § 6, stk. 2.

2.3. Avleiðingar fyrir vinnuna

Mett verður ikki, at uppskotið verður dýrar fyrir handlar, tí smærri handlar fáa sambært § 4 möguleika at gera avtalu við aðrar handlar við góðkendum hølum ella góðkendar móttøkur. Størri handlar hava longu í dag gjört ílögur í fløskuautomatir, og tí er ikki væntandi, at tørvurin á útgerð og starvsfólk fer at økjast. Uppskotið hevur nakað av umsitingarligari ávirkan í byrjanini, tá ið sölustöð mugu seta nakað av orku av til at gera avtalur sínámillum um móttøku av ílötum sambært § 4.

Tað eru 14 loyvishavarar skrásettir hjá Umhvørvisstovuni (ein loyvishavari er ein framleiðari ella innflytari, sum hevur loyvi at selja pantáløgd íløt). Tey 14 loyvini mugu endurnýggjast í sambandi við, at lógaruppskotið kemur í gildi. Hetta verður mett at kosta umleið 2-3.000 kr. fyrir hvørt loyvi (3-5 tímar á 650 kr.)

Í sambandi við at dagføra upplýsingarnar um tey ymisku íløtini, sum liggja undir hvørjum loyvi, við striukotu og myndum, verður mett, at kostnaðurin er 1-2 tímar upp á 650 kr. fyrir hvørt ílat, men um loyvishavarin sendir upplýsingarnar um síni íløt inn samlað, verður kostnaðurin tá væl lægri fyrir hvørt ílat.

2.4. Avleiðingar fyrir umhvørvið

Lógaruppskotið verður ikki mett at fáa avleiðingar fyrir umhvørvið.

2.5. Avleiðingar fyrir serstök øki í landinum

Lógaruppskotið hevur ikki serligar fíggjarligar, umsitingarligar, umhvørvisligar ella sosialar avleiðingar fyrir serstök øki í landinum.

2.6. Avleiðingar fyrir ávíasar samfelagsbólkar ella felagsskapir

Lógaruppskotið verður ikki mett at fáa avleiðingar fyrir ávíasar samfelagsbólkar ella felagsskapir.

2.7. Millumtjóðasáttmálar á økinum

Eingin millumtjóðasáttmáli er á økinum.

2.8. Tvørgangandi millumtjóðasáttmálar

Lógaruppskotið verður mett at vera í samsvari við hoyvíkssáttmálan (*Sáttmáli millum stjórn Íslands, øðrumegin, og stjórn Danmarkar og Føroya landsstýri, hinumegin*), evropeiska mannarættindasáttmálan, sbr. anordning nr. 136 af 25. februar 2000 om ikrafttræden for Færøerne af lov om den europæiske menneskerettighedskonvention, og ST-sáttmálan um rættindi hjá einstaklingum, ið bera brek, sbr. bekendtgørelse nr. 20 af 15. november 2017 af FN-konvention af 13. december 2006 om rettigheder for personer med handicap.

2.9. Markaforðingar

Ongar kendar markaforðingar eru á ökinum. Mett verður ikki, at lógaruppskotið elvir til markaforðingar.

2.10. Revsing, fyrisitingarligar sektir, pantiheimildir ella onnur stórri inntriv

Lógaruppskotið heimilar landsstýrismanninum at taka eitt loyvi at selja ílöt við úrdráttum aftur frá einum innflytara ella framleiðara, um skyldurnar í loyvinum ikki verða hildnar, sbr. § 2, stk. 4. Orsókin til hetta er, at innflytarin og framleiðarin hava skyldu at veita landsstýrismanninum upplýsingar um eitt nú ílötini, pant, sølu og móttøku av ílötunum, sum landsstýrismanninum tørvar til at kunna hava eitt vælvirkandi eftirlit á ökinum. Heldur ein innflytari ella framleiðari ikki skyldurnar í loyvinum, verður mæguleikin hjá landsstýrismanninum at taka loyvið aftur og seta bann fyri sølu av ílötum fevndum av § 1, til viðurskiftini eru komin í rættlag, mettur at vera smidligari og munabetri enn sekt.

Heimild at taka loyvi aftur og seta bann fyri sølu av ílötum finst eisini í § 3, stk. 7, í galdandi lögtingslög nr. 73 frá 10. maí 1994 um ílöt til øl, mineralvatn og lidnar leskidrykkir, sum seinast broytt við lögtingslög nr. 47 frá 15. maí 2007.

Sambært § 8, stk. 1, verður søla av ílötum utan loyvi sambært § 2, stk. 1, sektað, og hald verður lagt á vøruna. Lógin verður mett at fáa stórri virknað, um heimild bæði er til at leggja hald á vøruna og at sekta fyri ólógliga sølu. Hetta er framhald av galdandi lög.

Brot á § 2, stk. 3, um skyldurnar at skráseta og lata landsstýrismanninum skrásetingarnar, sum framleiðarin ella innflytarin skal gera í sambandi við pant, sølu og móttøku av ílötum, og stk. 5, um skylduna hjá framleiðaranum og innflytaranum at heinta inn og senda ílötini til endurnýtslu ella endurvinning, § 3, stk. 1, um skylduna hjá sölustøðunum og góðkendum móttøkum at taka ímóti øllum ílötum fevndum av § 1 og stk. 3 um skylduna hjá Rúsdrekkasøla Landsins, hissinis sölustøðum og sölustøðum hjá bryggjaríum at taka ímóti øllum ílötum fevndum av § 1, sum tey sjálvi selja, § 4, stk. 1, 3. pkt., um skylduna hjá sölustøðunum at kunnera á sjónligum stað, hvønn avtala er gjørd við um móttøku, og stk. 3 um góðkenning frá landsstýrismanninum til at kunna gera avtalu um at taka ímóti ílötum frá øðrum, § 5, stk. 1, um skylduna hjá framleiðaranum, innflytaranum, sölustaðnum og góðkendum móttøkum at rinda pant, § 5, stk. 3, um skylduna hjá sölustøðum at upplýsa lógarkravda pantivirðið á prísskeltum, kvittanum og øðrum prísupplýsingum og § 6, stk. 1, 2. pkt, um at veita landsstýrismanninum upplýsingar í sambandi við eftirlit, verða revsað við sekt sambært § 8.

Sekt verður mett at vera minstamarkið fyri, hvør revsing er neyðug, fyri at lógin kann hava tann ætlaða virknaðin.

2.11. Skattir og avgjøld

Lógaruppskotið hevur ongar ásetingar um skattir og avgjøld.

2.12. Gjøld

Gjøld verða kravd fyri viðgerð og avgreiðslu av loyvum og góðkenningum eftir § 2, stk. 1, og § 4, stk. 2 og 3, og fyri eftirlit eftir § 6, stk. 1. Tað verða tey, sum fáa loyvi og góðkenning frá landsstýrismanninum og sum verða fevnd av eftirlitinum hjá landsstýrismanninum, sum skulu rinda gjøldini.

Tað verður ætlandi Umhvørvisstovan, sum fer at geva loyvir og góðkennningar eftir lögini, og upphæddirnar eru, eins og í galdandi lög, at finna í kunngerð nr. 102 frá 22. oktober 2012 um gjøld hjá Umhvørvisstovuni fyri umsiting og eftirlit sambært lóggávuni á umhvørvisøkinum.

2.13. Áleggur lógaruppskotið likamligum ella lögfrøðiligum persónum skyldur?

Sambært § 2 skulu innflytarar og framleiðrarar sökja um loyvi frá landsstýrismanninum fyri at kunna at selja íløt fevnd av lögini. Orsøkin til hesa ásetingina er, at landsstýrismaðurin sum eftirlitsmyndugleiki má vita, hvør hevur skyldur og ábyrgd sambært lögini við atliti at teimum einstøku íløtunum.

Sambært § 4, stk. 2 og 3, skal landsstýrismaðurin góðkenna avtalur um móttøku millum sölustøð og góðkendar móttøkur og sölustøð við góðkendum høli, og rættin at vera móttøkustað ella sölustað við góðkendum høli. Endamálið er at tryggja, at avtalur einans verða gjørðar við sölustøð við góðkendum høli og góðkendar móttøkur, so umstøðurnar at lata íløt inn ikki versna.

Sambært § 6, stk. 1, 2. pkt., kann landsstýrismaðurin frá innflytaranum, framleiðaranum, sölustøðum ella góðkendum móttøkum krevja allar upplýsingar, sum krevjast til at útinna eftirlitið sambært § 6, stk. 1, 1. pkt. Ásetingin skal tryggja munagott eftirlit, og avmarkar rættindini hjá landsstýrismanninum til upplýsingar, sum veruliga krevjast fyri at útinna eftirlitið.

2.14. Leggur lógaruppskotið heimildir til landsstýrismannin, ein stovn undir landsstýrinum ella til kommunur?

Landsstýrismaðurin ásetur sambært § 1, stk. 2, nærrí reglur um, hvørji íløt til hvørjar úrdráttir eru fevnd av lögini og hvørja móttøkuskyldu og móttøkurættindi sölustøð og góðkendar móttøkur hava í samband við íløt, hvørs innihald er fevnt av rúsdrekkalögini.

Landsstýrismaðurin ásetur sambært § 5, stk. 2, nærrí reglur um virðið á pantinum, sum skal rindast sambært stk. 1.

Landsstýrismaðurin kann sambært § 7 áseta, at avgerðir sambært løgtingslögini skulu kunna kærast til Føroya Kærustovn.

2.15. Gevur lógaruppskotið almennum myndugleikum atgongd at privatari ogn?

Lógaruppskotið gevur ikki almennum myndugleikum atgongd at privatari ogn.

2.16. Hevur lógaruppskotið aðrar avleiðingar?

Upphæddin fyri gjøld sambært galdandi lög er ásett í kunngerð nr. 102 frá 22. oktober 2012 um gjøld hjá Umhvørvisstovuni fyri umsiting og eftirlit sambært lóggávuni á umhvørvisøkinum. Kunngerðin skal broytast, samstundis sum henda lógin kemur í gildi, so at hon fer at vísa til heimildina í hesi lögini.

2.17. Talvan: Yvirlit yvir avleiðingarnar av lógaruppskotinum

	Fyri landið ella landsmyndug-leikar	Fyri kommunalar myndugleikar	Fyri pláss ella øki í landinum	Fyri ávíasar samfelags-bólkar ella felagsskapir	Fyri vinnuna

Fíggjarligar ella búskaparlígar avleiðingar	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei
Umsitingarlígar avleiðingar	Ja	Nei	Nei	Nei	Ja
Umhvørvislígar avleiðingar	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei
Avleiðingar í mun til altjóða avtalur og reglur	Nei	Nei	Nei	Nei	Nei
Sosialar avleiðingar			Nei	Nei	

Kapittul 3. Serligar viðmerkingar

3.1. Viðmerkingar til ta einstóku greinina

Til § 1

Landsstýrismaðurin ásetur í kunngerð meira ítökiliga, hvørji íløt til hvørjar drykkjuvørur eru fevnd av § 1. Til dømis kunnu íløt til óblandaða saft, djús, most o.a., sum ikki eru fevnd av gallandi lóggávu, takast við í kunngerðini.

Umframt íløt til drykkjuvørur kunnu íløt til matvørur takast við í kunngerðini, t.d. íløt til súltutoy, súltuða agurku o.a. Bæði tá ið ræður um drykkjuvørur og matvørur, eru avmarkingar fyri, hvat kann pantast. Til dømis er tað av reinførisávum ikki ráðiligt at panta íløt til mjólkárúrdráttir og annað, sum rotnar lætt.

Í fyrstu atløgu fer kunngerðin at fevna um tey somu íløtini, sum eru fevnd av gallandi kunngerð. Hetta fyri at síggja, hvussu pantskipanin roynist, áðrenn talan verður um at víðka hana.

Tað verður ikki mett at vera neyðugt at víðka skipanina til at fevna um íløt til vín og brennivín. Rúsdrekkasøla Landsins rindar pant fyri hesi íløt og hevir einkasølu av hesum vørunum, so kundin veit altíð, hvagar hann skal fara við hesum íløtunum. Rúsdrekkasølan hevir eina vælvirkandi skipan, har umleið 90 % av íløtunum verða latin inn aftur.

Eisini fer kunngerðin at geva Rúsdrekkasølu Landsins og teimum sölustøðum hjá bryggjaríum, sum hava loyvi at útflyggja egsna framleiðslu, einkarætt at taka ímóti íløtum fevndum av lögtingslög nr. 20 frá 10. mars 1992 um innflutning og øslu av rúsdrekka (sí eisini § 3, stk. 3). Á henda hátt verður tryggjað, at vanligir handlar ikki fáa eina skyldu at taka ímóti tí, sum Rúsdrekkasøla Landsins og bryggjaríni hava einkarætt at selja, hóast íløtini og úrdráttirnir eru fevnd af § 1 í hesi lógin.

Til § 2

Landsstýrismaðurin skal sum eftirlitsmyndugleiki á ökinum hava yvirlit yvir innflutta, selda, móttikna og avhendaða nøgd av íløtum fyri at síggja bytið av íløtum á marknaðinum, hvussu tað broytist, og hvar íløtini enda.

Loyvi til innflytara og framleiðara fevnir bæði um loyvi at selja og avhenda íløt, og at hava skrásett tey einstóku íløtini.

Umhvørvisstovan førir lista yvir loyvishavarar, sum hava fingið loyvi at selja íløt fevnd av § 1, og hvørji íløt við hvørjum úrdrátti hvør loyvishavari hevir loyvi at selja. Ætlanin er, at Umhvørvisstovan leggur upplýsingarnar um íløtini á heimasíðuna, so at sölustøð og móttøkur hava möguleika at kunna seg um, hvørji íløt eru fevnd av § 1, so skjótt loyvi er givið.

Stk. 5. Tað liggur á innflytara og framleiðara at syrgja fyri, at íløt verða innheintað til endurnýtslu og endurvinning, men lógin ásetur ikki, hvussu hetta skal verða gjort. Tað stendur tí innflytarum, framleiðarum, sölustøðum og góðkendum móttøkum frítt at samstarva og skipa seg í sambandi við, at íløt verða innheintað og send til endurnýtslu og endurvinningar.

Í sambandi við skylduna hjá framleiðara og innflytara at fáa íløt heintað hjá sölustøðum fevndum av § 3, stk. 1, skal gerast vart við, at sölustøð við góðkendum høli altíð eru fevnd av § 3, stk. 1, tí sölustøð við góðkendum høli kunnu ikki gera avtalu við onnur sölustøð við góðkendum høli ella góðkendar móttøkur, um at taka ímóti fyri seg, sambært § 4 stk. 1.

Sí meira um góðkendar móttøkur í viðmerkingunum til § 4.

Hvussu regluliga íløtini skulu heintast, veldst um, hvussu nógy pláss tey einstøku sölustøðini og móttøkurnar hava at goyma móttikin íløt.

Til § 3

Ásetingin staðfestir meginregluna um móttøkuskyldu og skal tryggja, at fólk altíð sleppa av við øll pantáløgd íløt á sama stað. Hugtakið *sølustað* skal skiljast sum eitt og hvort stað, sum selur endabrékaranum íløt fevnd av § 1, t.d. handlar og kioskir. Eisini matstovur og kaffistovur, sum lata kundarnar taka íløtini við sær, eru fevndar av ásetingini.

Stk. 2 er undantakið til meginregluna í stk. 1. Ætlanin við lögini er at betra um umstøðurnar hjá viðskiftafólki at sleppa av við øll pantáløgd íløt á sama stað, og mett verður, at tað er ein fyrimunur, at færri, men betri hølir við maskinum standa fyri at taka ímóti íløtunum. Hetta skal tó ikki skiljast soleiðis, at ein fløskuautomat er ein treyt fyri at fáa loyvi at taka ímóti fyri onnur.

Smærri handlar, kioskir o.tfl., sum vanliga hava lítið av plássi og tungt við at gera íløgur í fløskuautomatir, kunnu sostatt vísa til eitt stað, sum tey hava avtalu við. Avtalan skal fevna um ta fullu móttøkuskylduna sambært stk. 1.

Hóast stk. 2 fyrst og fremst leggur upp fyri plásstroti hjá smærri sölustøðum, er eingin avmarking í ásetingini, sum forðar størri sölustøðum at gera avtalu við sølustað við góðkendum høli ella góðkenda móttøku.

Orsøkin til ásetingina í stk. 3 er, at hóast Rúsdrekkasøla Landsins selur onkra vøru, sum fer at verða fevnd av § 1, t.d. øl, so er ikki ætlanin, at móttøkurnar hjá Rúsdrekkasølu Landsins skulu verða fevndar av § 3, stk. 1. Um so var, endaðu tær mest sannlíkt sum móttøku fyri meginpartin av øllum íløtum fevndum av § 1. Henda lógin hevur ikki til endamáls at lata tað almenna ella eitt alment partafelag virka sum móttøku fyri meginpartin av øllum pantáløgdum íløtum í Føroyum (sí eisini viðmerkingarnar til § 1).

Hissinis sölustøð skal skiljast sum sölustøð, sum verða sett upp í samband við t.d. ítróttartiltøk, bygdarstevnur o.til., og sum verða tikin burtur aftur, tá tiltakið er liðugt.

Sölustøð hjá bryggjaríum selja mest øl fevnt av rúsdrekkalögini og nakað av øðrum úrdrátti frá egnari framleiðslu. Tað verður ikki mett at vera neyðugt fyri eina vælvirkandi pantskipan, at bryggjaríni skulu taka ímóti íløtum frá sínum kappingarneytum. Øll hesi íløtini kunnu eisini, alt eftir slagnum, avhendast hjá Rúsdrekkasølu Landsins og hjá sölustøðum og góðkendum móttøkum.

Til § 4

Stk. 1 er ikki til hindurs fyri, at eitt sølustað kann hava avtalu við fleiri sölustøð við góðkendum høli sambært stk. 3 ella góðkendar móttøkur. Havast skal í huga, at gevst ein

góðkend móttøka ella eitt sölustað við góðkendum høli við virkseminum, fellur skyldan at taka ímóti íløtum aftur til sölustaðið.

Avtala kann einans gerast um ta fullu móttøkuskylduna sambært § 3, stk. 1. Lógin loyvir sostatt ikki eini avtal, har t.d. eitt sölustað ger avtal við eina góðkenda móttøku um einans at móttaka ávís íløt fevnd av § 1.

Sum dømi um, at umstøðurnar versna sambært stk. 2, kann nevnast, at kundin skal flyta seg langt og/ella rinda ferðaseðil ella tunnilsgjald. Hetta kundi til dømis verið støðan, um eitt sölustað í Sandoynni gjørði avtal við eina góðkenda móttøku í Havn um at taka ímóti fyri seg. Hetta hevði havt við sær, at kundin hevði skulað flutt seg langt og goldið tunnilsgjald/ferðaseðil fyri at sloppið av við íløtini hjá sær.

Eisini talar tað ímóti at góðkenna eina avtal, um eitt sölustað ger avtal við eitt sölustað við góðkendum høli ella góðkenda móttøku, sum hevur verri umstøður at taka ímóti.

Orsøkin til ásetingina í stk. 3 er, at tað helst skulu vera nøktandi umstøður at avhenda íløt og goyma tey. Er t.d. eingin ruskskinn til posar, er eingin møguleiki at vaska sær um hendurnar, ella er móttøkustaðið ikki innilokað ella ov lítið í mun til tørvin, kann hetta ávirka hugin hjá fólk at avhenda fløskur. Samsvarandi viðmerkingunum til § 3, stk. 2, skal minnast á, at ein fløskuautomat ikki skal metast sum eitt minstakrav.

Góðkend móttøka er ikki knýtt at einum sölustaði, um hon ikki er á sama matrikli sum eitt sölustað, ella sum hevur ein annan eigara enn eitt sölustað, sum er á sama matrikli sum góðkenda móttøkan. Endamálið við góðkendum móttøkum er at geva framleiðarum, innflytarum og sölustøðum møguleikan at samarbeiða um eina móttøku, sum ikki er knýtt at einum ávísum sölustaði.

Í sambandi við góðkendar móttøkur skal viðmerkjast, at ikki er neyðugt hjá t.d. privatpersónum, hjálparfelagsskapum, skótum, skúlaflokkum o.til. at hava eina góðkenning fyri at taka ímóti íløtum frá fólk. Hinvegin hevur ein móttøka uttan góðkenning engi rættindir ella skyldur sambært hesi lögini.

Til § 5

Í sambandi við skylduna at rinda pant er tað óviðkomandi, um ílatið, sum tikið verður ímóti, varð selt ella givið burtur. Skyldan at rinda pantvirðið, ásett sambært stk. 2, stendur við.

Í mun til gallandi lög hevur hetta lógaruppskotið ikki nakra áseting um at krevja inn pant tá íløt verða sold, tí hvønn pris eitt ílat bleiv selt fyri ella av hvørjum sölustaði, tað bleiv selt til kundan, er óviðkomandi í mun til skylduna hjá framleiðarum, innflytarum, sölustøðum og góðkendum móttøkum at taka ímóti íløtum fevndum av § 1 og rinda lögarkravda pantið sambært stk. 2.

Skyldan hjá framleiðara og innflytara at rinda pant til sölustøð og góðkendar móttøkur tekur við, tá framleiðarin og innflytarin hava fingið síni íløt innheintað frá sölustøðum og góðkendum móttøkum sambært § 2, stk. 5. Her skal havast í huga, at framleiðarar og innflytarar vanliga ikki eru sölustøð sambært § 3, stk. 1 (sí viðmerking til § 3), men heilsølur, og tí ikki fevndir av móttøkuskylduni sambært § 3, stk. 1, men innheintingarskylduni sambært § 2, stk. 5.

Stk. 2. Upphæddin er, eins og galdandi kunngerð, 2 kr. fyrir íløt, sum rúma upp til ein hálvan litur, og 4 kr. fyrir íløt, sum rúma meira enn ein hálvan litur.

Sambært stk. 3 skulu prísskelti og kvittanir hjá sölustøðum altíð vísa lögarkravda pantvirðið á íløtum fevndum av § 1, so kundin veit, hvat ílat er pantálagt og hvat pantvirðið á ílatinum er, tá hann keypir tað. Við øðrum prísupplýsingum meinast upplýsingar um prís í t.d. lýsingarbløðum og á heimasiðu.

Til § 6

Stk. 2 og 3. Gjaldsupphæddin er ásett í kunngerð nr. 102 frá 22. oktober 2012 um gjøld hjá Umhvørvisstovuni fyrir umsiting og eftirlit sambært lóggávuni á umhvørvisókinum.

Kunngerðin verður broytt, samstundis sum henda lógin kemur í gildi, so at hon fer at vísa til heimildina í hesi lógini. Sí eisini kap. 2.12 omanfyri.

Til § 7

Heimildirnar sambært stk. 1 verða ætlandi lagdar til Umhvørvisstovuna.

Til § 8

Revsjásetingarnar verða lýstar meira nágreiniliga í kap. 2.10 omanfyri.

Til § 9

Gildiskoma og ógilding av galdandi lóg.

Ætlanin er, at lógin skal koma í gildi nakrar mánaðir eftir, at hon er samtykt, fyrir at geva öllum þortum tíð at skipa síni viðurskifti sambært lögini.

Umhvørvis- og vinnumálaráðið, dagfesting.

Magnus Rasmussen
landsstýrismaður

/ Herálvur Joensen

Umhvørvis - og vinnumálaráðið

Dagfesting: 08.09.22
Mál nr.: 22/16580
Málsviðgjört: HI
Ummælistíð: Skrivið frá/til
Eftirkannað: Lögartænastan dagfestir

Uppskot til Kunngerð um pant á ílötum til drykkjuvørur og matvørur

Við heimild í § 1, stk. 2, og § 5, stk. 2, í lögtingslög nr. XX frá XX. XX XXXX um pant á ílötum til drykkjuvørur og matvørur verður ásett:

Ílöt

§ 1. Fevnd av lóginu eru ílöt úr glasi,

plasti og metali til hesar úrdráttir:

- 1) øl,
- 2) mineralvatn,
- 3) kelduvatn,
- 4) vatn,
- 5) sodavatn,
- 6) liðugblandaða saft,
- 7) cider,
- 8) orkudrykkir,
- 9) ítróttadrykkir,
- 10) íste,
- 11) ískaffi uttan mjólk og mjólkúrdráttir og
- 12) punch.

Pantvirði

§ 2. Tá ið ílöt fevnd av § 1 verða móttikin, skal rindast pant áljóðandi hesar upphæddir:

- 1) Kr. 2,00 við meirvirðisgjaldi fyrir ílöt, sum rúma 0,5 litur ella minni.
- 1) Kr. 4,00 við meirvirðisgjaldi fyrir ílöt, sum rúma meira enn 0,5 litur.

Ílöt til rúsdrekka

§ 3. Sölustøð, sum ikki eru fevnd av § 3, stk. 3, í lögtingslögini, góðkendar móttøkur og hissinis sölustøð kunnu einans eftir avtalu við framleiðaran ella innflytaran taka ímóti ílötum til úrdráttir fevndar av lögtingslög um innflutning og sølu av rúsdrekka.

Stk. 2. Innflytarar og framleiðarar hava ikki skyldu til at heinta ílöt sambært lögtingslögini § 2, stk. 5, um tey eru móttikin uttan at avtala er gjørd sambært stk. 1.

Gildiskoma

§ 4. Henda kunngerðin kemur í gildi XXXXX, og samstundis fer úr gildi kunngerð nr. 54 frá 31. maí 2007 um ílöt, úrdráttir og pant.

Umhvørvis - og vinnumálaráðið

Magnus Rasmussen
landsstýrismaður

/ Herálvur Joensen